

Μάθε, να κρατάς γερά τα φρένα και το τιμόνι

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

«Θέλεις ν' αποδείξεις, πως δεν είσαι ανθρωπάκι, δηλαδή μονάχα ένα σωματικά ανεπτυγμένο αρσενικό ζώο; Μάθε, όπως οι οδηγοί, να κρατάς γερά τα φρένα και το τιμόνι. Όσο για το γκάζι, είναι εύκολο να το χρησιμοποιήσης. Όχι ν' αφεθής να παρασύρεσαι, μα να αυτοκυριαρχήσαι, αυτός είναι δείγμα ανδρισμού. Ακόμη και στο γάμο θα σου χρειασθή η εγκράτεια, όταν ένας απ' τους δύο σας είναι βαρύθυμος ή άρρωστος, ή σαν χρειασθή να χωρισθήτε για ένα ωρισμένο χρονικό διάστημα.

Όσο περισσότερο συνηθίζεις τη σεξουαλική εγκράτεια, τόσο αυξάνει η ικανότητά

σου ν' αγαπάς με την καρδιά σου και να προσέχης αυτό που αποκαλύπτει την ψυχή μιας κοπέλλας· ένα χαμόγελο, ένα βλέμμα, μια κίνηση του χεριού, μιαν απόχρωσι στον τόνο της φωνής. Είν' απαλή μουσική όλ' αυτά και χρειάζεται άσκησι, για να μπορής να τ' ακούσης. Θα τα νοιώθης όμως ευκολώτερα, αν χαμηλώνης περισσότερο τα τύμπανα.

Όσο περισσότερο σηκώνεις το φτιλί μιας λάμπας πετρελαίου, τόσο γίνεται πιο μαύρο το γυαλί της, κι η λάμπα δεν φωτίζει. Πρέπει να ελέγχης το φτιλί, μπορείς να το σηκώσης σ' ωρισμένο μόνο ύψος, αλλιώς η λάμπα δεν εκπληρώνει το σκοπό της.» (Walter Trobisch, Αγάπησα ένα κορίτσι, εκδ. Έλαφος, Αθήνα 1980, 23)

Και κάποιος ασκητής του Αγ. Όρους συμβουλεύει μια ομάδα νέων ότι ο γάμος και όχι οι προγαμιαίες σχέσεις ωφελεί πραγματικά: «Έπειτα μας ρώτησε: «Κοπέλες έχετε;» (γνεύσαμε καταφατικά). Να τις παντρευτήτε! Κάντε μου αυτήν τη χάρι· τώρα που θα πάτε πίσω στον κόσμο, να τις ζητήσετε σε γάμο. Να μην τ' αφήνετε τα κορίτσια μόνα τους, ούτε να τα παρατάτε, γιατί η γυναίκα είναι σαν το τριαντάφυλλο· αν το μυρίσης μια φορά και το χαϊδέψης και τ' αφήσης, μαδάει και μαραίνεται. Πρέπει να το φυτέψης στον κήπο σου και να το περιποιήσαι. Και τότε κι αυτό σου δίνει το πιο καλό του άρωμα και χρώμα!»

Για το ίδιο θέμα προσφέρει ωραία παραδείγματα κι ο Walter Trobisch: «Υπάρχει στη Βίβλο μια παράξενη παρομοίωσι της αγάπης με το θάνατο. Στο Άσμα Ασμάτων κεφ. 8 στίχ. 6 λέγεται: «κραταιά ως θάνατος αγάπη». Έχουν και τα δυο το κοινό χαρακτηριστικό πως δεν μπορεί κανείς να τα δοκιμάση μονάχα. Αυτή είναι η δύναμί τους, η σοβαρότητά τους. Ή νομίζεις πως θα μπορούσες να δοκιμάσης το θάνατο με το να κοιμηθής βαθειά μια φορά; Έτσι δεν μπορείς να δοκιμάσης και την αγάπη με μια σεξουαλική εμπειρία. Είναι άλλες, ανώτερες οι προϋποθέσεις, για να αποκτήσης την εμπειρία της αγάπης.

Δεν μπορείς να δοκιμάσης ένα αλεξιπτωτο πηδώντας από μια στέγη, μια γέφυρα ή ένα ψηλό δέντρο. Δεν ανοίγει σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα και σε τόσο ελάχιστο ύψος, και το πήδημα σου θάνατι θανατηφόρο. Πρέπει να πηδήσης από αεροπλάνο για ν' ανοίξη και να σε βαστάξη. Έτσι είναι και με την αγάπη. Πρέπει να πετάξης στα ύψη του γάμου, για να ανοίξη σ' όλο της το πλάτος. Η προσπάθεια να δοκιμάσης τη γενετήσια ορμή σου έξω από το γάμο και χωρίς το στήριγμα της αγάπης, μοιάζει με τη θανάσιμη πτώση από μικρό ύψος.

Όταν είναι κανείς παντρεμένος, η σωματική ένωσι γίνεται κάτω από εντελώς άλλες συνθήκες. Δεν υπάρχει φόβος μην τον ανακαλύψουν, τον προδώσουν ή τον εγκαταλείψουν, ούτ' ο φόβος μην προκληθή εγκυμοσύνη. Πάνω απ' όλα υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος ν' ανοιχθούν οι σύζυγοι ο ένας στον άλλο... και γεμάτοι αγάπη να ξεπεράσουν τις δυσκολίες κι αδεξιότητες που παρουσιάζονται πάντα

στην αρχή. Η ολοκληρωμένη αγάπη, που αγκαλιάζει όλους τους τομείς της ζωής, αναπτύσσεται και κλείνει μέσα της και τη γενετήσια ορμή.

Είναι καλό να προετοιμάζεσαι για το γάμο. Αλλά ακριβώς γι' αυτό δεν έχει πρωταρχική σημασία η σωματική-αισθησιακή λειτουργία των γενετησίων οργάνων. Πιο σπουδαία από την ένωση των σωμάτων είναι η συνάντησι των καρδιών.

Σπάνια σ' ένα γάμο έχουν σωματικά αίτια οι σεξουαλικές δυσκολίες. Αν ήταν έτσι, θα μπορούσαν να διαπιστωθούν πριν από το γάμο με μια ιατρική εξέταση. Τα αίτια της κρίσεως του γάμου είναι πολύ πιο συχνά η έλλειψη ψυχικής επαφής, η ανυπαρξία εσωτερικής αρμονίας. Άκουσες ποτέ πως σε μια ορχήστρα κουρντίζουν τα όργανα πριν από το παίξιμο; Αρχίζουν με τα σιγανά όργανα, τα βιολιά και τα φλάουτα. Δεν θα ακούγονταν αυτά, αν άρχιζαν με τα τύμπανα και τις σάλπιγγες. Έτσι και στην ορχήστρα του γάμου πρέπει ν' αρχίσης με την τρυφερή αρμονία της ψυχικής ενώσεως, για να μπορέσης μετά να εναρμονήσης και τη βροντερή γενετήσια ορμή.

ΠΗΓΗ: imverias.blogspot.gr